

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Вісник № 4
кафедри педагогіки початкової освіти

Професійний розвиток педагога

Збірник наукових праць викладачів, студентів
педагогічного факультету РДГУ та вчителів загальноосвітніх шкіл

Матеріали II регіонального науково-практичного семінару
«Сучасний вчитель початкових класів: взаємодія ВНЗ та школи»
1 грудня 2011 року

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Вісник № 4
кафедри педагогіки початкової освіти

Професійний розвиток педагога

Збірник наукових праць
викладачів, студентів педагогічного факультету РДГУ
та вчителів загальноосвітніх шкіл

Матеріали II регіонального науково-практичного семінару
«Сучасний вчитель початкових класів: взаємодія ВНЗ та школи»

1 грудня 2011 року

РІВНЕ-2011

УДК 37:371:372:373:374:376:379

Вісник кафедри педагогіки початкової освіти. Матеріали II регіонального науково-практичного семінару «Сучасний вчитель початкових класів: взаємодія ВНЗ та школи» - № 4. – Рівне: РДГУ, 2011.- 202 с.

Упорядник: Тетяна Євстафіївна Колупаєва, кандидат педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогіки початкової освіти Рівненського державного гуманітарного університету

Рецензент: Павелків Роман Володимирович, доктор психологічних наук, професор, проректор з науково-педагогічної та навчально-методичної роботи Рівненського державного гуманітарного університету, академік АН вищої школи України

Комп'ютерний набір та верстка: Шурин Олена Іванівна

У збірнику подаються статті, повідомлення, тези викладачів, студентів, аспірантів кафедри педагогіки початкового навчання та вчителів шкіл. Представлена тематика розроблена з урахуванням сучасного вітчизняного та зарубіжного педагогічного досвіду, досягнень педагогічної та психологічної науки. Матеріали збірника були представлені на науково-педагогічному семінарі, "Сучасний вчитель початкових класів: взаємодія ВНЗ та школи", проведеного кафедрою педагогіки початкової освіти за участю вчителів шкіл, завучів, представників міського управління освіти. Матеріали збірника розраховані на викладачів, студентів психолого-педагогічних спеціальностей.

За достовірність фактів, дат, назв і т.п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії.

Рекомендовано до друку рішенням кафедри педагогіки початкової освіти протокол № 3 від 15.11.2011 р.

Вправи цього типу дають змогу розвинути у студентів уміння пояснювати, здійснювати самостійно етимологічний аналіз. Тому містять слова з «прозорою» етимологією. Це може бути лексика, що складається з двох відомих основ або слів, походження яких пов'язані з відомими назвами рослин, імен тощо. Для аналізу беремо слова, які часто зустрічаються на сторінках шкільних підручників. Наприклад :

Професії людей - продавець, лікар, лісник.

Продавець - той, хто продає; лікар - той, хто лікує; лісник - той, хто доглядає за лісом.

- Назви ще яких професій ви можете пояснити самі? (учитель, вихователь, будівельник).

Птахи - голуб, снігур, півень.

Голуб - від предметника голубий. Голубого кольору буває пір'ячко на шийці птаха. Снігур - сніговий птах, не боїться снігу.

Півень. Українська назва півень походить від слів співати, співак, співець. Саме в цих словах «ключик» до пояснення походження назви свійського птаха: піє- співає - півень.

Пароплав, вертоліт, тепловід.

Назва пароплав утворилася тому, що ця машина плаває за допомогою пари; тепловід - плаває (ходить) за допомогою тепла; вертоліт - поєднує в собі корені двох слів: вертити і літати.

На самостійне пояснення походження слів - назв предметів та імен можна подати з попереднім завданням таку лексику: **самовар, самоскид, чайник, годинник, електробритва, м'ясорубка, програвач, Віра, Надія, Любов** тощо. Наприклад :

- Дайте відповідь на запитання: Як утворились назви транспорту, **самоскид** (сам + скидає), **панелевоз** (машина, яка возить панелі).

- Подумайте і скажіть, що означають імена: **Віра, Надія, Любов?** (Вірю, надіюсь, люблю).

- Від яких назв утворилися прізвища: **Килимник, Журавель, Соловей, Вовк?**

- Чому птахів так називають: **очеретянка, синиця?** (Очеретянка живе в очереті. Синичка має пір'ячко жовтого і синього кольорів, але більше синього).

Щоб спонукати студентів до пояснення походження слів, можна пропонувати і такі завдання:

- Пригадайте назви населених пунктів, які утворились від імен людей. Наприклад: **Андріївка, Київ, Миронівка, Михалівське, Петрівка.**

- Подумайте і поясніть походження назв кольорів: **малиновий, салатний, апельсинний, абрикосовий, вишневий, коричневий, бурячковий.**

- Доберіть ряд назв населених пунктів, які мають корені, спільні з назвами дерев чи кущів (**Лозова, Черемшине, Малинівка**).

Поясніть самостійно назви квітів: **ротики, сніжинки.**

- Як ви думаєте, чому дітей, які ходять до школи, називають **учень, учениця; школяр, школярка?**

- Хто може відповісти, чому дні тижня зветься **понеділком, серединою, п'ятницею, неділею?**

Слід також спонукати студентів до складання власних завдань і запитань, спрямованих на етимологічний аналіз слова, що сприятиме розвитку усного мовлення. Наприклад, студенти можуть колективно шукати відповіді на такі запитання своїх товаришів, як:

- Що означають імена **Людмила, Світлана, Володимир?**

- Від чого виникла назва професії **доярка?**

- Як утворилося слово **літак?**

Поява подібних запитань і свідчить про виникнення в студентів пізнавального інтересу до рідної мови, розвитку мовної компетентності.

Література:

1.Клименко Н. Ф. Як народжується слово / Н.Ф. Клименко - К.: Рад. школа, 1997. - 284 с.

2.Коваль А. П. Слово про слово/ А.П.Коваль - К.: Рад. школа, 1989. - 384 с.

3.Мовчун А. Про що розповідають слова //Рідні джерела, №4, 2003.-С. 6-10.

4.Татур Ю.Г.Компетентність у структурі моделі якості підготовки фахівця // Вища освіта сьогодні. 2004. № 3. С.20-26.

5.Юшук І.П. Українська мова / І.П.Юшук –К.: Либідь.-2003.- С.151.

УДК 811.161.

*Давнюк Світлана Володимирівна,
кандидат філологічних наук, доцент
кафедри теорії та методик початкового навчання РДГУ*

Елементи теорії складного речення у підготовці майбутнього вчителя

Учені зазначають, що у сукупності лінгвістичних дисциплін, синтаксису належить центральне місце і саме у синтаксичному ярусі мови – завершальній ланці мовної структури – знаходять функціональну оцінку всі засоби мови і мовлення. Майбутній учитель повинен досконало володіти теоретичними знаннями з основ синтаксису та практичними вміннями аналізу синтаксичних одиниць, щоб на науковій основі, професійно та грамотно пояснювати учням особливості граматичної структури мови.

XX сторіччя стало свідком справжнього прориву в синтаксичній науці як розділі лінгвістики. І якщо на початку сторіччя Фердинанд де Соссюр говорив про слово як одиницю, центральну у всіх механізмах мови, то пізніше теоретичний акцент перемістився саме на речення, яке. На відміну від відтворюваності слова, втілює у собі творчий аспект мови. Здійснення такого прориву – явище не випадкове, воно зумовлене тим, що у граматичній системі мови саме синтаксису належить центральне місце, і саме мовні одиниці синтаксичного рівня забезпечують безпосереднє спілкування людей. Речення ж як центральна одиниця привертає все більшу увагу сучасної лінгвістичної науки. І якщо в синтаксисі простого речення вивчені майже всі “білі плями”, то дослідження складного і зокрема ускладненого речення усе ще лишається периферійною ділянкою в українському мовознавстві.

За свідченням учених, складні речення виникли набагато пізніше ніж прості. Розвиток людського мислення, наявність невідкладної потреби охопити ширші і суттєвіші зв'язки предмета та його властивостей, потреба передати їх при спілкуванні дали початок еволюційному розвитку синтаксичних одиниць – від простих речень, безсполучникових конструкцій, сполучникових складносурядних і складнопірядних речень до речень складних багатокomпонентних. В останні роки саме до складних багатокomпонентних речень у лінгвістиці виявляється значний інтерес. Мовознавців цікавить все: особливості граматичної будови даних конструкцій, їх значення сутність, специфіка комунікативної функції цих речень як окремої синтаксичної одиниці, а також характерні ознаки різних моделей СБР. Існування декількох підходів до вивчення природи і сутності речення як багатоаспектної одиниці дає можливість з різних точок зору розглянути і складне багатокomпонентне речення. Це насамперед власне-синтаксичний підхід і підхід семантико—синтаксичний. Дослідження сучасної вітчизняної та зарубіжної синтаксичної науки дають підстави стверджувати, що саме поєднання цих підходів, розгляд речення з точки зору аналізу його змісту і форми є найперспективнішим у сучасній філологічній науці. Саме в цьому напрямку працюють дослідники природи складного речення української мови С.П.Бевзенко, І.Р.Вихованець, А.П.Грищенко, С.І.Дорошенко, С.Я.Єрмоленко, І.К.Кучеренко, М.В.Симулик, І.Г.Чередниченко, К.Ф.Шульжук. Хоча кожна конкретна мова має свої специфічні особливості, що певною мірою виявляються на всіх рівнях, але механізм формально-граматичного членування у багатьох мовах схожий, особливо у таких близьких мовах, як українська і російська, тому, звичайно, досягнення російських синтаксистів, дослідників простого ускладненого речення і елементарного складного речення обов'язково беруться до уваги, зокрема праці Н.Д.Арутюнової, В.В.Бабайцевої, В.А.Белошарової, Г.В.Валімової, І.О.Василенка, Г.Ф.Гаврилової, Г.Ф.Калашникової, Л.Ю.Максимова, Н.С.Поспелова, Г.П.Уханова та інших. Заслужують на увагу і роботи чеських та словацьких учених Я.Бауера, Й.Грбачека, Ф.Кочиша, Є.Махачкової, Л.Двонча, які також досліджують питання формально-граматичної та семантико-синтаксичної організації складних багатокomпонентних речень.

Класифікуючи типи речень, учені намагаються простежити співвідношення формальних і семантичних критеріїв у синтаксисі. О.С.Мельничук підкреслює, що саме формальні засоби синтаксичної організації мови становлять ту матеріальну основу, на якій має будуватися науковий аналіз синтаксичної структури речення. І одразу наголошує “...формальні засоби синтаксису не можуть стати об'єктом справжнього синтаксичного аналізу у відриві від їх семантико-синтаксичних функцій. Формальні засоби синтаксису є справді синтаксичними засобами, належними до сфери синтаксичної структури речення, в якій вони виконують певні синтаксичні функції – позначають відповідні смислові і об'єктивні стосунки. Тому ніякі способи чисто формального, зовнішньо-описового підходу до засобів синтаксичної організації речення без урахування їх семантичних функцій не можуть дати істотних результатів для висвітлення структури речення” [2, 47-48]. Тому у розумінні семантичної структури речення більшість мовознавців ідуть “від структури до семантики”. Граматика, що йде від форми до значення, була і залишається основним типом граматики. Необхідність досліджень складного речення з урахуванням їхньої структури і семантики пояснюється значним інтересом учених до проблем семантики усіх синтаксичних одиниць, у тому числі і багатокomпонентних речень. Учені зауважують, що існування різних підходів до вивчення синтаксису складного речення зумовило виникнення багатоаспектної теорії, створення багатомірної класифікації складних речень. Така багатоаспектність, з одного боку, сприяла розширенню і поглибленню розуміння суті складного речення, з іншого – збільшенню дискусійних питань, що потребують розв'язання. Це стосується формальної, смислової і комунікативної організації складного речення. Проте глибоке дослідження співвідношення формальної і семантичної структури складного речення можливе лише тоді, коли буде здійснено розчленований, диференційований аналіз формальної і семантичної структур складного речення, що дозволить виявити їхню специфіку і усвідомити синтез і взаємодію обох сторін. Інтегрований, комплексний підхід до вивчення мовних явищ сьогодні все більшою мірою поступається диференційованому аналізу синтаксичних одиниць, при якому не заперечується взаємозумовленість і взаємодія різних аспектів дослідження синтаксису [3, 44]. Таким чином, розмежування формально-граматичного і семантичного аспектів не свідчить про їх ізоляцію, оскільки ці дві структури функціонують разом і складають одне ціле. Такий підхід дозволяє глибше зрозуміти своєрідність формально-граматичного і семантичного аспектів, визначити систему власне-синтаксичних і власне-семантичних типів складних речень. Причому здійснити всебічний глибинний (семантичний) і поверхневий (синтаксичний) аналіз певної синтаксичної структури конкретного складного речення можливо лише з урахуванням семантико-синтаксичного аспекту як проміжної, об'єднуючої ланки. К.Ф.Шульжук підкреслює, що саме це дасть можливість відносно безпроблемно аналізувати і досліджувати як формально-граматичну, так і семантичну структуру речення, відношення між ними і їхніми одиницями [3, 43]. Звичайно, не можна не враховувати і

власне-комунікативний аспект, оскільки одна з головних функцій речення – комунікативна. На особливу увагу в цьому плані заслуговують дослідження Г.А.Золотової та її зауваження, що немає синтаксису несемантичного, як немає мови некомунікативної [1, 113-139]. Отже, в синтаксисі значне місце відводиться розробці усіх зазначених аспектів дослідження складного, в тому числі ускладненого речення, і на основі цього постає можливість глибше, детальніше розглянути ряд проблем, пов'язаних із природою складних речень у сучасній українській мові.

Саме з урахуванням основних аспектів дослідження складного речення розглядається одна з актуальних проблем сучасної синтаксичної науки – проблеми типології складного речення.

У мовознавстві було кілька спроб класифікувати складні речення, але в сучасній синтаксичній науці закріпилася типологія складного речення, яка базується на урахуванні формально-синтаксичних ознак, на основі яких встановлюються словосполучникові (елементарні і багатокomпонентні), безсполучникові (елементарні і багатокomпонентні), сполучниково-безсполучникові (завжди багатокomпонентні) речення [4, 219].

К.Ф.Шульжук встановлює таку загальну типологію складного речення:

сполучникові:

- 1) складносурядні (елементарні, багатокomпонентні);
- 2) складнопідрядні (елементарні, багатокomпонентні);
- 3) складні речення з сурядністю і підрядністю (багатокomпонентні);

безсполучникові:

- 1) з однорідними частинами (елементарні, багатокomпонентні);
- 2) з неоднорідними частинами (елементарні, багатокomпонентні);
- 3) з однорідними і неоднорідними частинами (багатокomпонентні);

сполучниково-безсполучникові:

- 1) з сурядністю і безсполучниковим зв'язком;
- 2) з підрядністю і безсполучниковим зв'язком;

з сурядністю, підрядністю і безсполучниковим зв'язком.

Учений пропонує, враховуючи характер синтаксичного зв'язку і кількість компонентів, усі складні речення мінімальної будови поділити між двома моделями:

- 1) елементарні складносурядні речення;
- 2) елементарні складнопідрядні речення.

Щодо СБР К.Ф.Шульжук пропонує враховувати зв'язки як на зовнішньому, так і зв'язки внутрішніх рівнів членування, їх співвідносність, що відіграють роль у встановленні моделей СБР. Залежно від характеру синтаксичного зв'язку усі складні ускладнені речення вчений поділяє на дві групи:

- 1) монозв'язкові;
- 2) полізв'язкові.

У першій групі речень на всіх рівнях членування наявний один зв'язок – сурядний або підрядний. У другій групі речень завжди наявні два види зв'язку – сурядний і підрядний. Ця опозиція монозв'язковості-полізв'язковості має принципове значення для встановлення моделей СБР. За класифікацією К.Ф.Шульжука, до складних монозв'язкових речень належать усі ЕСР і частина СБР – усього вони становлять сім моделей; до складних полізв'язкових речень належать лише лише багатокomпонентні конструкції, серед яких виділяється вісім моделей.

ЛІТЕРАТУРА

1. Золотова Г.Н. Коммуникативные аспекты русского синтаксиса. - М: Наука, 1989. - 368с.
2. Мельничук О.С. Развитие структуры слов'янського речення. К.: Наукова думка, 1967. - 324 с.
3. Шульжук К.Ф. Аспекти дослідження складного речення // Сучасна філологія. Проблеми, пошуки, знахідки. - Вип. 3. - Рівне. 1995.- С.40-44.
4. Шульжук К.Ф. Структурно-семантичні параметри складного речення // Слов'янський вісник: Міжвідомчий науковий збірник - Вип. 1 - Рівне.,1998. С. 219-223.

*Бублей Людмила Іванівна,
вчитель початкових класів вищої категорії
Новомильської ЗОШ І-ІІ ст.*

Проектна діяльність у початковій школі

У 90-х роках ХХ сторіччя, з отриманням незалежності, в Україні було взято новий курс на перебудову освітнього процесу. **Сьогодні в освіті України спостерігаються такі тенденції: удосконалення традиційних методик роботи з учнями та пошуки й розробка нових альтернативних технологій, більш ефективних, оптимальних, результативних, ніж ті, що існували у минулому.** Цінний досвід педагогів-новаторів, які висловлювали передові ідеї навіть за часів догматичного навчання, став підґрунтям для реформування освіти. У прийнятих освітянських документах, зокрема Законі України "Про освіту" та Держаній національній програмі «Освіта» («Україна ХХІ століття») проголошено тенденції реформи: розбудова

ЗМІСТ

Передмова		4
Колупасва Т.Є.	<i>Сучасний стан та перспектива розвитку системи професійної педагогічної освіти</i>	6
Білявцева О.В.	<i>Православна педагогіка України: історія, реалії та перспективи</i>	10
Бірюкова Н.В.	<i>Розвиток жіночої освіти на Волині (кінець XVIII – початок XX ст.)</i>	15
Бондарук І.М.	<i>Формування професійно-значущих компонентів викладача вищої школи</i>	19
Бондарчук А.І.	<i>Навчально – виховна діяльність Київських вищих жіночих курсів (1878 – 1920 рр.)</i>	20
Бордюк В.М.	<i>Мотивація професійного розвитку майбутніх вчителів засобами психологічного тренінгу</i>	24
Боровець О.В.	<i>Складові комунікативної компетентності педагога</i>	28
Боровець С.В.	<i>Особливості адаптації молодого педагога до практичної діяльності у школі</i>	31
Бричок Б.П.	<i>Технологічна компетентність сучасного педагога</i>	32
Бричок С.Б.	<i>Інтерактивні методи формування творчого потенціалу особистості майбутнього педагога у процесі вузівського навчання</i>	37
Вальчук І.А.	<i>Внесок вітчизняних та зарубіжних педагогів у розвиток питань моральної вихованості</i>	40
Вашкевич Т.В.	<i>Організація педагогічного спілкування учителя й учнів у початкових класах</i>	41
Веремчук А.П.	<i>Підготовка майбутнього вчителя початкових класів до формування освітніх цінностей учнів</i>	43
Ганжа М.В.	<i>Естетичне виховання засобами дизайну в педагогічній теорії та виховній практиці зарубіжних країн</i>	47
Герасимчук А.М.	<i>Історико-педагогічні аспекти розвитку освіти на Західноукраїнських землях у VI – VIII столітті</i>	48
Головко В.А.	<i>Елементи розвивального навчання на уроках української мови</i>	50
Грипич С.Н.	<i>Педагогічна майстерність вчителя при викладанні літератури для дітей</i>	52
Грицкевич Н.М.	<i>Педагогічна майстерність та її роль у морально-культурному розвитку особистості (на прикладі діяльності керівника гуртка «Духовної пісні» Рафалівського центру дитячої та юнацької творчості)»</i>	55
Гудовсек О.А.	<i>Роль вчителя початкових класів в естетичному вихованні школярів</i>	58
Далінчун Ю.В.	<i>Національне виховання – невід’ємний компонент сучасного молодого покоління</i>	60
Джас М.І.	<i>Образ вчителя у творчій спадщині Якова Теофановича Чепіги</i>	62
Дмитрук Р.М.	<i>Дидактичні умови організації самостійної роботи студентів</i>	64
Єремейчук Г.В.	<i>Самоосвіта як головний чинник професійної підготовки вчителя</i>	66
Захарчук З.О.	<i>Застосування наочності під час навчання за Букварем</i>	68
Захарчук І.В.	<i>Організаційно-педагогічна діяльність школи щодо сприяння успішній адаптації молодих педагогів до професійної діяльності</i>	71
Іванова Л.І.	<i>Формування літературознавчої компетентності майбутнього учителя початкових класів</i>	74
Катеринюк В.І.	<i>Самооцінка вчителя – самосприйняття учнів</i>	77
Квач О.І.	<i>Модернізація освіти в Україні</i>	79
Кмитюк О.В.	<i>Сучасні інноваційні технології навчання</i>	82
Ковальчук Т.М.	<i>Життя і діяльність М. І. Демкова (1859 – 1939)</i>	84
Красовська О.О.	<i>Реалізація інноваційних технологій мистецької освіти у професійній підготовці майбутніх учителів початкової школи</i>	87
Кривко В.Г., Гисюк Н.В., Коваль Г.Є.	<i>Професійне та особистісне зростання майбутнього вчителя початкових класів на різних рівнях його становлення</i>	91
Крикун Ю.В.	<i>Методи та засоби навчання на основі взаємної діяльності учителя та учнів</i>	95
Лавренчук А.П.	<i>Проблеми виховання в сучасній сім’ї</i>	96
Лебедь Л.П.	<i>Актуальність проблеми громадянського виховання на сучасному етапі реформування освіти</i>	99
Лисак М.Г.	<i>Виховання культури поведінки дошкільників у процесі підготовки їх до школи</i>	100
Лисюк В.П.	<i>Філософська система Ж.-Ж. Руссо</i>	102
Маліванчук М.В.	<i>Мовно-мовленнєві аспекти вивчення слова на уроці української мови в початкових класах</i>	103
Мельник А.С.	<i>З досвіду використання різнорівневого мовного аналізу і синтезу на уроках української мови в початкових класах</i>	106
Мельник Ю.В.	<i>Використання інтерактивних технологій навчання на уроках у початкових класах</i>	109
Міщеня О.М.	<i>Відповідальність вчителя початкових класів як професійна якість</i>	110
Мосійчук Г.А.	<i>Формування професійних якостей майбутнього вчителя</i>	112

Навозняк Л.Л.	<i>Вплив фольклору на формування професійних якостей майбутнього вчителя</i>	114
Наумова І.Б.	<i>Джон Локк – філософ, політик, педагог</i>	116
Никонєць О.Я.	<i>Взаємозв'язок школи та сім'ї в контексті етичного виховання</i>	118
Пашук А.С.	<i>Збагачення змісту структурних компонентів уроків образотворчого мистецтва в початкових класах</i>	120
Перець О.М.	<i>«Професійна підготовка вчителя» як засіб формування професійної компетентності майбутнього вчителя початкових класів в умовах ВНЗ</i>	123
Петровець О.І.	<i>Пріоритетні напрями гуманізації освіти і виховання в сучасній школі</i>	126
Пітик С.М.	<i>Статеве виховання школярів як проблема педагогічної науки і практики 20 – 30 рр. XX століття</i>	127
Пучко Т.А.	<i>Адаптація молодого вчителя початкових класів до практичної діяльності у школі</i>	129
Раджабова Т.М.	<i>Ціннісні орієнтації сучасного вчителя початкових класів</i>	132
Рижа С.М.	<i>Питання жіночої освіти в урядовій політиці (XIX – початок XX століття)</i>	134
Рицька Н.Ф.	<i>Гендерне виховання учнів початкової школи як важлива ланка соціально-педагогічної діяльності</i>	135
Суржук Т.Б.	<i>До питання про зміст і організацію педагогічної практики в умовах модернізації системи підготовки вчителів початкової школи</i>	138
Тишина В.В.	<i>Сучасний вчитель початкових класів: взаємодія ВНЗ та школи</i>	141
Ткачук Н.О.	<i>Розвиток духовно-екологічної культури у студентській молоді</i>	143
Усач (Крижанська) Л.В.	<i>Вплив національних традицій на формування педагогічної культури майбутнього вчителя початкових класів</i>	144
Харитонюк Н.П.	<i>Інтеграція змісту навчальних предметів в початковій школі</i>	147
Цяк Л.М.	<i>До питання концепції та структуризації підручника</i>	151
Чугай Ю.М.	<i>Комплексний аналіз тексту як основа розвитку мовленнєвих знань, умінь та навичок молодших школярів з української мови</i>	153
Шевців З.М.	<i>Розвиток соціально-педагогічних цінностей у процесі підготовки вчителя початкових класів</i>	155
Шурин О.І.	<i>Самоосвіта як умова професійного становлення майбутнього вчителя</i>	156
Юськова Т.В.	<i>Понятійний зміст та види педагогічної оцінки знань</i>	159
Яковичина Т.В.	<i>Творчий розвиток особистості дитини в умовах навчально-виховного комплексу</i>	162
Ярошик І.О.	<i>Особливості навчально – виховного процесу Київського Фребелівського педагогічного інституту</i>	165
Ясен Т.А.	<i>Використання елементів усної народної творчості на уроках</i>	167
Шевчук Т.Б.	<i>Етимологічний аналіз як засіб формування мовно-професійної компетентності майбутніх вчителів початкових класів</i>	168
Давнюк С.В.	<i>Елементи теорії складного речення у підготовці майбутнього вчител</i>	171
Бублей Л.І.	<i>Проектна діяльність у початковій школі</i>	173
Гараніч Т.Г.	<i>Дидактичні ігри на уроках у початковій школі</i>	182
Кондратюк С.В.	<i>Нестандартні методи навчання учнів динамічному читанню</i>	190
Христянович Г.В.	<i>Науково-педагогічна діяльність В.І. Поцагайби (друга половина 40-х - 50-і роки XX ст.)</i>	194
Цибульська Л.І.	<i>Система розвитку професійної компетентності педагогів</i>	195
Шведюк М.С.	<i>Педагогічна майстерність вчителя – шлях до оновлення освіти</i>	198
Бандюк В.О.	<i>«Веселкова» технологія у навчанні математики</i>	200
Батьковець С.І.	<i>Проблема навчання і виховання обдарованої дитини</i>	202